

POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ

ul. Konopnickiej 4, 80-240 Gdańsk
tel. (58) 341-08-77, fax (58) 341-87-83
<http://www.ihgd.pl>, e-mail: sekretariat@ihgd.pl

Słupsk, dnia. 14. luty 2020 r.

DS.ŻN.8361.347.2019.AgS.ASz.

**H500 Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
G560 Spółka Komandytowo-Akcyjna
ul. Aleja Jana Pawła II 22
00-133 Warszawa**

DECYZJA nr DS.ŻN.D.10.2020.AgS

Na podstawie art. 40 a ust. 1 pkt 3 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2019 poz. 2178) i art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.) oraz § 4 pkt 1 Zarządzenia nr PO.110.13.2013 Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 14 maja 2013r. w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora,

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

reprezentowany przez Panią Joannę Zielińską – Dyrektora Delegatury w Słupsku Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej – upoważnienie z dnia 23.06.2016 r. nr PO.057.33.2016.PH, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, wymierza spółce H500 Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością G560 Spółka Komandytowo-Akcyjna, ul. Aleja Jana Pawła II 22, 00-133 Warszawa karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) w związku z wprowadzeniem do obrotu 1 partii *Filetów z makreli smażonych w zalewie octowej* a' 800g/310g, w ilości 5 szt. w cenie 6,99 zł o wartości 34,95 zł, oznaczonej min.: nr partii: 277R, termin przydatności do spożycia: 28.11.2019 r., wyprodukowanej dla: Polskie Supermarkety Sp. z o.o., Aleja Jana Pawła II 22, 00-133 Warszawa, nieodpowiadającej jakości handlowej określonej w deklaracji producenta z

uwagi na wyższą zawartość tłuszczu 22g w porównaniu z deklaracją umieszczoną na opakowaniu produktu 12 g, co wykazały przeprowadzone badania laboratoryjne.

Powyższe stwierdzono w wyniku kontroli przeprowadzonej w Sklepie Polo Market - punkt sprzedaży 5602 w Ustce, ul. Krótka 1 b, należącym do strony postępowania.

UZASADNIENIE

W dniach 14-22.10.2019r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, Delegatura w Słupsku działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli DS.ŻN.057.347.2019.JZ z dnia 14.10.2019 r. wydanego przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przeprowadzili kontrolę w Sklepie Polo Market- punkt sprzedaży 5602 w Ustce, ul. Krótka 1 b, należącym do strony postępowania.

Celem kontroli była ocena jakości i prawidłowości oznakowania ryb i produktów rybnych.

W trakcie czynności kontrolnych stwierdzono wprowadzenie do obrotu wymienionej w sentencji decyzji 1 partii marynaty rybnej nieodpowiadającej jakości handlowej określonej w deklaracji producenta na opakowaniu jednostkowym z uwagi na wyższą zawartość tłuszczu niż deklarowano, co stwierdzono w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych.

W toku czynności kontrolnych pobrano do badań laboratoryjnych, przeprowadzonych w Laboratorium UOKiK z siedzibą w Olsztynie, ww. próbkę *Filetów z makreli smażonych w zalewie octowej* - protokół pobrania próbki nr 102722 z dn. 14.01.2019 r.

W wyniku przeprowadzonych badań wg Sprawozdania z badań laboratoryjnych nr 513/2018 z dnia 07.11.2019 r. stwierdzono wyższą zawartość tłuszczu (22g) niż deklarowano (12g).

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 13 listopada 2019 r. powiadomił stronę postępowania o wynikach badań laboratoryjnych ww. próbki i poinformował o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej produktu pobranej z tej samej partii i przechowywanej w kontrolowanej placówce.

Strona w nadesłanym w dniu 25.11.2019 r. piśmie zrezygnowała z przysługującego jej prawa do zbadania próbki kontrolnej.

Przedstawiony stan faktyczny i prawny dał podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej, zgodnie z dyspozycją art. 40 a ust. 1 pkt 3 i 4 cyt. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych w związku z wprowadzeniem do obrotu przez stronę postępowania ww. partii marynaty rybnej nie spełniającej wymagań jakości handlowej określonej w deklaracji producenta na opakowaniu jednostkowym.

Pismem z dnia 29.01.2020 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu tego postępowania administracyjnego.

Ponadto w piśmie tym poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego*: „strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed

wydaniem decyzji wypowiedzieć się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań”.

Strona do dnia wydania decyzji z przysługujących jej uprawnień nie skorzystała.

Pismem z dnia 29.01.2020 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zwrócił się do strony postępowania o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów i przychodów za rok 2018 r., celem uwzględnienia wszystkich okoliczności branych pod uwagę przy wymierzeniu kary pieniężnej.

Pismo w tej sprawie wpłynęło do Delegatury Inspekcji Handlowej w Słupsku w dniu 11.02.2020 r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE. L 31 z 01.02.2002 str. 1): „Podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów”.

Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. L 304 z 22.11.2011, s.18 z późn. zm.) –

„podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych ” (art.8 ust. 2). Z artykułu tego wynika, że podmiot odpowiedzialny za informacje na temat żywności zapewnia ich rzetelność zgodnie z mającym zastosowanie prawem oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. „Podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione”(art. 8 ust. 5). Takim podmiotem działającym na rynku spożywczym jest strona postępowania, której działalność odpowiada definicji obrotu.

W myśl bowiem art. 3 pkt 8 cytowanego rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady „wprowadzenie na rynek oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania”.

Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2019 poz. 2178 ze zm.) stanowi w art. 4 ust. 1, że wprowadzane do obrotu artykuły spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

„Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł” - art. 40 a ust.1 pkt 3.

Przyjęte przez ustawodawcę brzmienie ww. artykułu wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy w stosunku do kogo zostanie spełniona przesłanka wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta podlega karze określonej w przepisach. Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 04.08.2010r. sygn.. akt VI SA/Wa 894/10). Odpowiedzialność określona w tym przepisie ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest fakt wprowadzenia do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 07.05.2010r. sygn.. akt VI S/Wa 126/10). W niniejszej sprawie w sposób bezsporny zostało ustalone, że adresat decyzji wprowadził do obrotu zakwestionowaną partię produktów.

Kary zastosowane w przypadku naruszenia prawa żywnościowego zgodnie z art. 17 ust. 2 wyżej cytowanego rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Szczególnie należy wskazać, że celem ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jest przede wszystkim ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, dlatego też kary pieniężne wymierzane w tego rodzaju sprawach, po uwzględnieniu kryteriów określonych w art. 40 a ust. 5 ww. ustawy nie mogą być symboliczne (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28.07.10 r., sygn. VI SA/Wa 769/10).

Będąc przedsiębiorcą działającym na detalicznym rynku artykułów rolno – spożywczych, strona powinna sobie zdawać sprawę z ciążących na niej obowiązków dotyczących wprowadzania do obrotu artykułów zgodnych z obowiązującym prawem i powinna zadbać, aby ich wykonanie było rzetelne i odpowiadało normom ustawowym (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19.03.2010 r. sygn. akt. VI SA/Wa 91/10). Wskazać należy, że niewiedza czy pomyłka nie zwalnia strony z tej odpowiedzialności.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględnił zgodnie z art. 40 a ust. 5 cytowanej wyżej ustawy o jakości artykułów rolno – spożywczych: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową

wydaniem decyzji wypowiedzieć się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań”.

Strona do dnia wydania decyzji z przysługujących jej uprawnień nie skorzystała.

Pismem z dnia 29.01.2020 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zwrócił się do strony postępowania o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów i przychodów za rok 2018 r., celem uwzględnienia wszystkich okoliczności branych pod uwagę przy wymierzeniu kary pieniężnej.

Pismo w tej sprawie wpłynęło do Delegatury Inspekcji Handlowej w Słupsku w dniu 11.02.2020 r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE. L 31 z 01.02.2002 str. 1): „Podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów”.

Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. L 304 z 22.11.2011, s.18 z późn. zm.) –

„podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych ” (art.8 ust. 2). Z artykułu tego wynika, że podmiot odpowiedzialny za informacje na temat żywności zapewnia ich rzetelność zgodnie z mającym zastosowanie prawem oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. „Podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione”(art. 8 ust. 5). Takim podmiotem działającym na rynku spożywczym jest strona postępowania, której działalność odpowiada definicji obrotu.

W myśl bowiem art. 3 pkt 8 cytowanego rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady „wprowadzenie na rynek oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania”.

Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2019 poz. 2178 ze zm.) stanowi w art. 4 ust. 1, że wprowadzane do obrotu artykuły spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

„Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł” - art. 40 a ust.1 pkt 3.

Przyjęte przez ustawodawcę brzmienie ww. artykułu wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy w stosunku do kogo zostanie spełniona przesłanka wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta podlega karze określonej w przepisach. Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 04.08.2010r. sygn.. akt VI SA/Wa 894/10). Odpowiedzialność określona w tym przepisie ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest fakt wprowadzenia do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 07.05.2010r. sygn.. akt VI S/Wa 126/10). W niniejszej sprawie w sposób bezsporny zostało ustalone, że adresat decyzji wprowadził do obrotu zakwestionowaną partię produktów.

Kary zastosowane w przypadku naruszenia prawa żywnościowego zgodnie z art. 17 ust. 2 wyżej cytowanego rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Szczególnie należy wskazać, że celem ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jest przede wszystkim ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, dlatego też kary pieniężne wymierzone w tego rodzaju sprawach, po uwzględnieniu kryteriów określonych w art. 40 a ust. 5 ww. ustawy nie mogą być symboliczne (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28.07.10 r., sygn. VI SA/Wa 769/10).

Będąc przedsiębiorcą działającym na detalicznym rynku artykułów rolno – spożywczych, strona powinna sobie zdawać sprawę z ciążących na niej obowiązków dotyczących wprowadzania do obrotu artykułów zgodnych z obowiązującym prawem i powinna zadbać, aby ich wykonanie było rzetelne i odpowiadało normom ustawowym (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19.03.2010 r. sygn. akt. VI SA/Wa 91/10). Wskazać należy, że niewiedza czy pomyłka nie zwalnia strony z tej odpowiedzialności.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględnił zgodnie z art. 40 a ust. 5 cytowanej wyżej ustawy o jakości artykułów rolno – spożywczych: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową

działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno - spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu w 2018 roku, a ponadto wartość kontrolowanych towarów.

Wykonując dyspozycję powyższego przepisu Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że stopień szkodliwości czynu jest istotny mając na względzie interesy potencjalnego konsumenta. Podejmując decyzję o nabyciu konkretnego produktu konsument ma prawo oczekiwać, że deklaracje producenta podane w oznakowaniu na jego opakowaniu są spełnione.

Organ wziął pod uwagę fakt, że surowce pochodzenia morskiego (ryby) wykazują się dużą zmiennością biologiczną związaną z sezonowością połowów, obszarem połowów oraz różnicami osobniczymi i stąd trudno jest precyzyjnie zadeklarować wartość danego składnika odżywczego. Makrela zaliczana jest do ryb tłustych, o zawartości tłuszczu dla świeżej ryby na poziomie rzędu 12 g/100 g, czyli tyle, ile w tym przypadku zadeklarowano. Stwierdzona w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych większa zawartość tłuszczu (22g) byłaby korzystna z punktu widzenia interesów konsumenta, gdyby zakwestionowany produkt wyłącznie taki tłuszcz zawierał. Niestety tłuszcz zawarty w przedmiotowym artykule spożywczym nie pochodzi wyłącznie z ryb, ponieważ jest to produkt smażony, tj. poddany obróbce termicznej obniżającej jego wartość odżywczą.

Oceniając zakres naruszenia organ uznał, że prawidłowe i rzetelne oznakowanie produktów jest jednym z najważniejszych elementów jakości handlowej. Informacje przedstawiane w oznakowaniu pozwalają konsumentom na świadomy wybór produktu, dlatego tak ważnym jest, aby były one prawdziwe.

Wymierzając karę pieniężną, organ uwzględnił również niewielką wartość kontrolowanych towarów tj. 34,95 zł oraz fakt, że w ostatnim okresie nie stwierdzono naruszenia przepisów prawa żywnościowego przez stronę postępowania.

Biorąc powyższe pod uwagę, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że kara pieniężna w wysokości 500,00 zł wymierzona przedsiębiorcy, będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży dostępne były wyłącznie artykuły odpowiadające jakości handlowej i nie zafalszowane. Ponadto spełni ona swoją funkcję prewencyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, przede wszystkim z uwagi na wykazane powyżej niedopełnienie należytej staranności w zakresie zapewnienia rzetelnych i odpowiadających wymaganiom prawa informacji o produktach oferowanych do sprzedaży konsumentom.

Mając powyższe na uwadze Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40 a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa spółka H500 Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością G560 Spółka Komandytowo-Akcyjna, ul. Aleja Jana Pawła II 22, 00-133 Warszawa powinna wpłacić na rachunek bankowy:

**Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej
NBP o/Gdańsk nr 03 1010 1140 0069 6922 3100 0000**

w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 900 ze zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej.

POUCZENIE:

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00 - 950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, ul. M. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.
2. Zgodnie z art. 127 a § 1 i 2 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art.130 § 2 k. p. a.).
4. Zgodnie z art. 40a ust.8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r., o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (t. j. Dz. U. z 2019 r, poz. 2178) w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 900 ze zm.).

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ

Joanna Zielińska
Dyrektor Delegatury w Słupsku

(podpis osoby upoważnionej do wydania decyzji)

Otrzymują:

1. Adresat
2. Wydział Budżetowo – Administracyjny w Gdańsku
3. A/a